

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2012/2259(INI)

22.2.2013

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie bieżących wyzwań i szans związanych z energią odnawialną na europejskim wewnętrznym rynku energii
(2012/2259(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Riikka Manner

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. jest zdania, że inwestycje w energię odnawialną oraz jej wykorzystywanie będą stymulować rozwój gospodarczy, nowe innowacje i technologię, a także trwały wzrost w regionach UE; ponadto uważa, że zapewni to zróżnicowanie dostaw energii oraz ograniczy uzależnienie UE od energii konwencjonalnej, a jednocześnie przyczyni się do tworzenia nowych, trwałych miejsc pracy, stymulowania konkurencyjności oraz spójności terytorialnej i społecznej;
2. zwraca uwagę, że w sektorze energii odnawialnej stworzono blisko pół miliona miejsc pracy i że wzmożony rozwój sektora energii odnawialnej mógłby zapewnić do 2030 r. trzy miliony miejsc pracy;
3. zwraca się do państw członkowskich, aby nadal wspierały inwestycje w energię odnawialną i konwergencję energetyczną; krytycznie ocenia tendencję do wycofywania zachęt do preferowania energii ze źródeł odnawialnych względem innych źródeł energii, które są mniej zrównoważone pod względem środowiskowym i społeczno-gospodarczym;
4. jest zdania, że polityka regionalna UE ma do odegrania kluczową rolę w propagowaniu produkcji energii odnawialnej i efektywności energetycznej na skalę ogólnoeuropejską, a także w zakresie usług energetycznych i przesyłu energii; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wkład polityki spójności i polityki regionalnej w stymulację stosowania energii odnawialnej stopniowo rośnie, w dążeniu do tego, by energia odnawialna w pełni przyczyniała się do osiągania celów polityki energetycznej UE, a cele te były wdrażane w całej UE; uważa, że szczególnie ważne jest takie ukierunkowanie polityki europejskiej, aby zapewnić odpowiednio wysoki poziom finansowania okresie 2014-2020; bierze pod uwagę zasadność ambitnych celów w zakresie energii odnawialnej na okres po roku 2020 w celu wspierania produkcji odnawialnej i czystej energii;
5. jest zdania, że aby w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez odnawialne źródła energii, istnieje potrzeba ścisłej współpracy w zakresie infrastruktury energetycznej i podwyższania poziomu europejskiego finansowania na rzecz nowych technologii;
6. jest zdania, że inteligentne korzystanie z finansowania wspólnotowego w następnym okresie programowania 2014–2020 przyczyni się do osiągnięcia celu w postaci podwyższenia udziału energii odnawialnej do 20%, a tym samym również do osiągnięcia celów z zakresu zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności w Unii Europejskiej;
7. jest zdania, że inwestycje finansowane ze środków wspólnych ram strategicznych pomogłyby stawiać czoła wyzwaniom w dziedzinie energii odnawialnej, jak też wykorzystać możliwości tego rodzaju energii w zakresie efektywności energetycznej; zwraca również uwagę na znaczenie publicznych i prywatnych, a przede wszystkim europejskich, inwestycji oraz innowacyjnych instrumentów finansowych; nie lekceważąc projektów badawczych i rozwojowych wspieranych z funduszy strukturalnych, a w

szczegółności tych realizowanych na najniższym szczeblu, zwraca uwagę na rolę programu „Horyzont 2020” w rozwoju europejskiego sektora energii odnawialnej oraz w walce z konkretnymi wyzwaniami terytorialnymi; podkreśla, że inwestycje w dziedzinie odnawialnych źródeł energii są nieodzowne do osiągnięcia bardziej konkurencyjnych cen takiej energii, w porównaniu z cenami energii ze źródeł tradycyjnych;

8. zwraca uwagę na znaczenie inteligentnych sieci w przyszłości – jak przewidziano w planie działania Komisji Europejskiej w sprawie polityki energetycznej – dla zniesienia nierówności w korzystaniu z energii odnawialnej na obszarze UE oraz utworzenia ogólnoeuropejskiego rynku energii zapewniającego możliwość dostarczenia takiej energii do wszystkich regionów;
9. podkreśla, że korzystanie z technologii opartych na odnawialnych źródłach energii należy zoptymalizować stosownie do dostępności odnawialnych źródeł w regionie; zwraca uwagę, że podwyższona produkcja energii odnawialnej stanowić będzie wyzwanie dla użyteczności obecnie wykorzystywanej infrastruktury energetycznej, jako że źródła energii często są oddalone, stąd też wymagana jest zakrojona na szeroką skalę rozbudowa linii przesyłu i dystrybucji; jest zdania, że aby w jeszcze większym stopniu zintegrować źródła energii odnawialnej, konieczne będą modyfikacje infrastruktury w całej UE, zarówno na szczeblu transportu, jak i dystrybucji, a także uważa, że ustawodawstwo krajowe musi zapewnić uproszczenie i przyspieszenie procedur planowania, jako że wymagają one niejednokrotnie interakcji na różnych szczeblach planowania; podkreśla znaczenie finansowania publicznego i prywatnego w kwestii inwestycji w infrastrukturę energetyczną; domaga się postępów w dziedzinie tworzenia i rozwijania europejskiego jednolitego rynku energii; podkreśla potencjał funduszy strukturalnych w zakresie modernizacji obecnej infrastruktury energetycznej oraz obsługi dobrze połączonej infrastruktury europejskiej, aby można było integrować rozwiązania z zakresu energii odnawialnej na europejskim rynku energetycznym; podkreśla również znaczenie tworzenia inteligentnych sieci energetycznych; uważa jednak, że poziom środków finansowych z EFRR na nowe możliwości energetyczne w obecnym okresie finansowania jest raczej niski; jest przekonany, że przykładowo z instrumentu pomocy technicznej ELENA powinno się wspierać wielkoskalowe, zdecentralizowane projekty z zakresu energii odnawialnej, aby zagwarantować ich większą użyteczność oraz że program Inteligentna Energia dla Europy można wykorzystywać w celu wspierania wspólnych projektów z zakresu energii odnawialnej wśród małych społeczności, w tym w obszarach wiejskich;
10. stwierdza, że najbardziej wydajne i konkurencyjne miejsca produkcji energii odnawialnej w UE są niekiedy oddalone od ośrodków zużycia i że należy w związku z tym rozwijać sieci przesyłowe dostosowane do czystej energii; podkreśla, że należy też zachęcać do efektywnej lokalnej produkcji energii odnawialnej, aby zmniejszyć straty związane z przesyłem, poprawić gwarancje dostaw i wspierać samowystarczalność energetyczną regionów;
11. wspiera wielopoziomowy system zarządzania oraz zdecentralizowane podejście do polityki energetycznej i energii odnawialnej, w tym między innymi Porozumienie Burmistrzów oraz dalszy rozwój inicjatywy dotyczącej inteligentnych miast, jak również propagowanie najlepszych rozwiązań na szczeblu regionalnym i lokalnym za pomocą

kampanii informacyjnych;

12. zwraca uwagę na znaczenie samowystarczalności energetycznej i zagwarantowania dostaw energii dla całej Unii Europejskiej oraz na niezwykle ważną rolę europejskich źródeł energii odnawialnej, w tym źródeł powoli odnawialnych, dla gospodarki regionalnej; zwraca uwagę, że wysiłki zmierzające do zastąpienia energii kopalnej i energii importowanej europejską energią odnawialną produkowaną lokalnie i regionalnie, w tym w ramach transgranicznych projektów współpracy, mają ogromne znaczenie w dłuższej perspektywie czasowej, jeżeli chodzi o realizację celów określonych w planie działania w dziedzinie energii na rok 2050 oraz w strategii „Europa 2020”; a tym samym jeżeli chodzi o zapewnianie dostępu wszystkim obywateli Europy do bezpiecznej i trwale dostępnej po przystępnej cenie energii; ubolewa, że zależność UE od importowanych paliw kopalnych sprawia, że regiony europejskie stają się także osłabione w obliczu kryzysów i wyzwań związanych z konkurencyjnością;
13. jest zdania, że regiony w Europie wymagają większej elastyczności w celu przystosowania się i czerpania korzyści z energii odnawialnej z różnych regionów, do czego wymagane jest maksymalne wykorzystanie zdecentralizowanej produkcji energii, aby radzić sobie ze zmienną produkcją i eksploatować ją tam, gdzie jest najłatwiej dostępna. zwraca uwagę, że należy prowadzić działania z perspektywy zdecentralizowanej i stawiać na inteligentne sieci i technologię, promując zrównoważone połączenie innowacji i inwestycji;
14. jest zdania, że lokalne strategie w dziedzinie zrównoważonej energii odgrywają podstawową rolę jeżeli chodzi o rozwój regionalny i społeczny, jako że rozszerzają udział podmiotów regionalnych w realizacji przedsięwzięć w zakresie energii odnawialnej; zwraca uwagę, że państwa członkowskie i regiony posiadają własne mocne strony jeżeli chodzi o źródła energii odnawialnej z uwagi na różnice geograficzne; zwraca uwagę, że polityka w dziedzinie energii odnawialnej nie może być dokładnie taka sama w każdym regionie, w związku z czym wymagana jest elastyczność; jest zdania, że należy uwypuklić i możliwie najlepiej wykorzystać mocne strony danego regionu; przypomina, że w celu rozwoju potencjału energii odnawialnej należy uwzględnić uwarunkowania oraz zasoby lokalne i regionalne; podkreśla, że bioenergia i inne źródła energii odnawialnej mogą w dużym stopniu przyczynić się do wsparcia gospodarki energetycznej, wzrostu gospodarczego oraz witalności, szczególnie na obszarach najbardziej oddalonych i oddalonych, na wyspach, a także na obszarach o niskim poziomie zaludnienia i na obszarach wiejskich; jest zdania, że wsparcie finansowe w na rzecz energii odnawialnej w ramach wspólnych ram strategicznych powinno przyczyniać się do regionalnej dystrybucji wytwarzanej energii oraz realizacji małoskalowych projektów w zakresie energii odnawialnej; podkreśla ważną rolę MŚP w realizacji polityki dotyczącej energii odnawialnej;
15. stwierdza, że aby pobudzić do korzystania z energii odnawialnej, konieczne będzie zintegrowane podejście na szczeblu regionalnym; uważa, że w tworzeniu infrastruktury powinny uczestniczyć rozmaite podmioty, jednak bez piętrzenia biurokracji;
16. utrzymuje, że skuteczne przedsięwzięcia w dziedzinie energii odnawialnej nie powinny ograniczać się do wewnętrznych granic UE lub do jej granic zewnętrznych; zwraca uwagę

na znaczenie transgranicznych przedsięwzięć energetycznych oraz jest zdania, że powinno się w pełni wykorzystać europejskie programy współpracy regionalnej, a także IPA i ENI, aby nadać impet rozwojowi energii odnawialnej; podkreśla również, że powinna istnieć wymiana wzorcowych praktyk oraz powinno się korzystać z nich w ramach tych programów; opowiada się za wykorzystaniem środków w ramach funduszu polityki regionalnej i polityki energetycznej na realizację projektów transgranicznych w dziedzinie energii z udziałem partnerskich państw trzecich oraz połączeń między sieciami krajowymi w ramach trzeciego pakietu energetycznego; podkreśla, że zewnętrzne regiony graniczne powinny zostać w jak największym stopniu włączone do systemu UE, aby zapewnić zrównoważony rozwój po obu stronach granicy; zaznacza jednak, że istnienie licznych różnych mechanizmów wspierania energii odnawialnej w państwach członkowskich skutkuje w pewnym stopniu brakiem efektywności, szczególnie na obszarach po dwóch stronach granic państwowych;

17. podkreśla znaczenie stopniowego urzeczywistnienia wewnętrznego europejskiego rynku energii odnawialnej we wszystkich regionach Europy, który obejmie wszystkie źródła energii, pozwalając im stać się bardziej konkurencyjnymi w oparciu o trwałe podstawy;
18. zwraca uwagę na to, że integracja i rozwój energii odnawialnej przyczynią się w znacznym stopniu do redukcji kosztów środowiskowych konwencjonalnych źródeł energii, co ograniczy zużycie paliw kopalnych oraz emisję gazów cieplarnianych, ale rozwój musi przebiegać z poszanowaniem ochrony przyrody i różnorodności biologicznej;
19. zwraca uwagę, że spójność, wytrwałość, innowacyjność i trwałość to kluczowe elementy unijnej polityki klimatycznej i energetycznej gwarantujące realizację celów strategii „Europa 2020”, a także zwiększenia dostaw energii ze źródeł odnawialnych do 2050 r.; podkreśla, że prawodawstwo, które ogranicza wykorzystanie energii odnawialnej może w najgorszym przypadku utrudnić realizację tych celów, co może z kolei negatywnie wpłynąć na gospodarkę regionalną.
20. podkreśla konieczność zwiększenia wsparcia dla konkretnych i ukierunkowanych kampanii informacyjnych, które uwzględnią specyfikę każdego regionu i zaprezentują efekty, ukazując danemu regionowi korzyści płynące z wykorzystania energii odnawialnej;
21. podkreśla znaczenie cennego doświadczenia nabytego na szczeblu lokalnym dla osiągnięcia samowystarczalności energetycznej poprzez pobudzenie produkcji energii odnawialnej; zaleca promowanie wiosek energii odnawialnej i spółdzielni energetycznych, ułatwianie wymiany wzorcowych praktyk oraz współpracę w ramach sieci w celu jak najlepszego wykorzystania sprawdzonych modeli;
22. zwraca uwagę, że jeżeli UE ma osiągnąć cele w zakresie energii odnawialnej oraz efektywności energetycznej, to władze regionalne i lokalne mają do odegrania istotną rolę w zakresie wprowadzania w życie najpotrzebniejszych innowacji w sektorze energii, jak również powinny mieć realną możliwość wywierania wpływu na osiąganie tych celów; zachęca do przyjęcia podejścia polegającego na wielopoziomym systemie rządzenia w celu stworzenia ścisłych i skutecznych powiązań między krajowymi planami na rzecz energii odnawialnej a regionalnymi strategiami finansowania. przypomina, że wysoki poziom akceptacji i wsparcia społecznego dla energii odnawialnej mogą zapewnić

przejrzyste procedury w zakresie planowania przestrzennego, budownictwa i udzielania zezwoleń, w których będą uczestniczyć wszystkie zainteresowane strony;

23. zwraca się do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, aby uprościły procedury udzielania zezwoleń, stworzyły stabilne i proste ramy regulacyjne, uprościły procedury stwarzające bariery rynkowe, a także stwarzały zachęty i upraszczały dostęp do środków finansowych, co pomoże wprowadzać instalacje dla energii odnawialnej; ponadto zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby zapewniły współfinansowanie instrumentów finansowych polityki spójności z funduszy Europejskiego Banku Inwestycyjnego;
24. zwraca uwagę na konieczność promowania wykorzystania potencjału energii odnawialnej na obszarach najbardziej oddalonych Europy, na terenach oddalonych i na wyspach, gdzie zależność od paliw kopalnych jest bardziej odczuwalna ze względu na dystans i izolację geograficzną; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do opracowania specjalnych programów w dziedzinie energii odnawialnej zgodnie z ustaleniami POSEI, aby w pełni wykorzystać wyjątkowy potencjał tych terytoriów.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	19.2.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 39 -: 3 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Catherine Bearder, Jean-Jacob Bicep, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Tamás Deutsch, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Vasilica Viorica Dăncilă, Karima Delli, Cornelia Ernst, Karin Kadenbach, László Surján, Patrice Tirolien, Giommaria Uggias, Derek Vaughan, Iuliu Winkler
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marit Paulsen, Britta Reimers